

PRENUMERATA.

Rocznie 36 Mk., Kr. 66,
półrocznie 18 Mk., Kr. 33,
kwartalnie 9 Mk., Kr. 16,50,
miesięcznie 3 mk.

ZA GRANICĄ:

Rocznie 48 mk., półrocz-
nie 24 mk., kwartalnie
12 mk., miesięcznie 4 mk.

OGŁOSZENIA

Cena za wiersz drobno-
go pisma (petit) po tek-
ście 1 mk

Numer pojedynczy
20 fenigów.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY REPUBLIKI POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9—12 i 3—4 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

DEKRET

w przedmiocie taksy dla komorników sądowych.

Załączoną do niniejszego taksę dla komorników sądowych, uchwaloną przez Radę Ministrów, zatwierdzam.

Naczelnik Państwa:

(—) *J. Piłsudski.*

Prezydent Ministrów:

(—) *I. J. Paderewski.*

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Supiński.*

Dan w Warszawie, dnia 30 stycznia 1919 r.

TAKSA DLA KOMORNIKÓW SĄDOWYCH.

1) Komornicy pobierają:

a. za założenie akt — 50 fen.;

b. za sporządzenie pierwszego wezwania, zawiadomienia dla doręczenia stronie, wierzycielowi, dłużnikowi, albo innej osobie — 1 mk.;

c. za sporządzenie każdego następnego wezwania lub zawiadomienia, bez względu na to, czy do sprawy wpływa jedna osoba, czy też więcej osób — 20 fen.;

d. za doręczenie — 50 fen.

2) Za zajęcie albo opis nieruchomości majątku komornik pobiera, jeżeli wartość nieruchomości majątku nie przekracza 1000 mk. — 10 mk.;

jeżeli wartość nieruchomości majątku nie przekracza 2000 mk. — 12 mk.;

jeżeli wartość wynosi od 2000 mk. do 25,000 mk., od każdych 1000 mk. ponad 2000 mk. — 1 mk.;

jeżeli wartość wynosi powyżej 25,000 mk., od każdych 1000 mk. ponad 25,000 mk. — 50 fen.

Za sporządzenie protokołu zajęcia, albo spisu nieruchomości, znajdujących się w zajętej, albo opisanej nieruchomości, komornik pobiera opłatę, przewidzianą pod 1. 4.

3) Za dokonanie zajęcia, albo spisu należności hipotecznych, wekslowych, kapitałowych w gotówce, papierów procentowych: akcji, pensji, rent, zarobków i t. p. komornik pobiera połowę taksy, przewidzianej pod 1. 2.

Wartość papierów procentowych przy stosowaniu niniejszej taksy oblicza się podług nominalnej wartości.

4) Za sporządzenie protokołu zajęcia albo spisu ruchomości:

a. w razie dokonania jednocześnie oszacowania ruchomości, albo jeżeli wartość ich została określona, komornik pobiera:

jeżeli wartość majątku w ogólnej masie nie przekracza 100 mk. — 2 mk.;

jeżeli wartość majątku w ogólnej masie wynosi od 100 mk. do 200 mk. — 4 mk.;

jeżeli wartość majątku w ogólnej masie wynosi od 200 mk. do 500 mk. — 6 mk.;

jeżeli wartość majątku w ogólnej masie wynosi od 500 mk. do 800 mk. — 8 mk.;

jeżeli wartość majątku w ogólnej masie wynosi od 800 mk. do 1000 mk. — 10 mk.;

jeżeli wartość majątku w ogólnej masie wynosi od 10,000 mk., od każdych 100 mk. ponad 1000 mk. — 50 fen.;

jeżeli wartość majątku w ogólnej masie wynosi od 50,000 mk., od każdych 1000 mk. ponad 10,000 mk. — 2 mk.;

ponad 50,000 mk., od każdych 1000 mk. ponad 50,000 mk. — 1 mk.;

b. jeżeli zajęcie, albo spis dokonane zostały bez określenia wartości ruchomości, komornik pobiera opłatę w stosunku do ilości czasu, jaki zużył na dokonanie tych czynności:

za pierwszą godzinę — 5 mk.;

za następne godziny po — 3 mk.

5) W wypadku, gdy komornik protokołu zajęcia nie sporządza, a tylko sprawdza na miejscu ruchomości już zajęte, pobiera połowę opłaty, przewidzianej pod 1. 4.

6) Za opieczętowanie albo zdjęcie pieczęci bez dokonania jednocześnie spisu komornik pobiera wynagrodzenie w zależności od zużytego czasu:

za pierwszą godzinę — 5 mk.;

za następne godziny po — 3 mk.

Uwaga. Opłata powyższa nie stosuje się, o ile po zdjęciu pieczęci był dokonany spis inwentarza.

7) Za oddanie pod nadzór zajętych przedmiotów komornik pobiera opłatę w ilości 3 mk., o ile szacunek przewyższa 300 mk.; jeżeli szacunek jest niższy, komornik opłaty nie pobiera.

8) Za czynności, związane z przeniesieniem zajętych przedmiotów w inne miejsce, komornik pobiera wynagrodzenie w zależności od zużytego czasu:

za pierwszą godzinę — 5 mk.;

za następne godziny po — 3 mk.

9) Za ogół korespondencji z władzami administracyjnymi i zarządami miejskimi w sprawie zajętych podatków, ciężarów na zajętych lub opisanym majątku nieruchomym albo ruchomym oraz za korespondencję z wydziałem hipotecznym komornik pobiera:

o ile szacunek majątku nie przekracza 1000 mk. — 1 mk.;

o ile szacunek majątku nie przekracza 4000 mk. — 2 mk. 50 fen.;

o ile szacunek majątku nie przekracza 10,000 mk. — 4 mk.;

o ile szacunek majątku przekracza 10,000 mk. — 5 mk.

10) Za dokonanie licytacji ruchomego albo nieruchomości majątku komornik pobiera następujące opłaty:

jeżeli suma sprzedażna nie przekracza 200 mk. — 5 mk.;

jeżeli suma sprzedażna wynosi od 200 do 400 mk. — 6 mk.;

jeżeli suma sprzedażna wynosi od 400 do 600 mk. — 8 mk.;

jeżeli suma sprzedażna wynosi od 600 do 800 mk. — 10 mk.;

jeżeli suma sprzedażna wynosi od 800 do 1000 mk. — 12 mk.;

jeżeli suma sprzedażna wynosi od 1000 do 2000 mk. — 15 mk.;

jeżeli suma sprzedażna przekracza 2000 mk., to od przewyżki aż do 50,000 mk. dolicza się 1/5%, a od przewyżki ponad 50,000 — 1/10%.

Te same opłaty komornik pobiera w wypadku dokonania licytacji na dzierżawę majątku.

Jeżeli licytacja nie dojdzie do skutku, komornik otrzymuje 3 marki za zejście na miejsce.

11) Za czynności związane z przekazaniem zajętych ruchomości osobie, mającej do nich tytuł, oraz za wszelkie inne czynności, związane z zejściem na miejsce i nieprzewidziane w niniejszej taksie, komornik pobiera wynagrodzenie w zależności od zużytego czasu:

za pierwszą godzinę — 5 mk.;

za następne godziny po — 3 mk.

12) Za aresztowanie osoby, której upadłość została sądowo ogłoszona — 15 mk.

13) Za wydanie kopii dokumentów, niezależnie od opłat na rzecz Zarządu wymiaru sprawiedliwości, komornik pobiera za arkusz — 3 mk.;

jeżeli arkusz zapisany jest do połowy, albo mniej, niż do połowy — 1 mk. 50 fen.;

stronica arkusza powinna zawierać najmniej 25 wierszy, a każdy wiersz najmniej 18 sylab.

14) Za adnotacje na tytule wykonawczym — 1 mk.

15) a. Za wprowadzenie w posiadanie nieruchomości rolnej albo dokonanie z niej eksmisji komornik pobiera:

jeżeli przestrzeń jest mniejsza, niż 6 morgów — 10 mk.;

jeżeli przestrzeń wynosi od 6 morg. do 15 morg. — 15 mk.;

jeżeli przestrzeń wynosi od 15 morg. do 30 morg. — 20 mk.;

jeżeli przestrzeń wynosi powyżej 30 morgów — 25 mk.;

b. Za wprowadzenie w posiadanie nieruchomości miejskiej lub zakładu fabryczno-przemysłowego albo dokonanie z nich eksmisji komornik pobiera:

jeżeli szacunek ubezpieczeniowy nie przekracza 5000 mk. — 10 mk.;

jeżeli szacunek ubezpieczeniowy nie przekracza 15,000 mk. — 15 mk.;

jeżeli szacunek ubezpieczeniowy nie przekracza 30,000 mk. — 20 mk.;

jeżeli szacunek ubezpieczeniowy przewyższa 30,000 mk. — 25 mk.;

c. Za dokopanie eksmisji z mieszkania jednoizbowego — 5 mk.;

za dokonanie eksmisji z mieszkania dwuizbowego — 6 mk.;

za dokonanie eksmisji z mieszkania 3-izbowego — 9 mk.;

za dokonanie eksmisji z mieszkania 4-izbowego i większego — 12 mk.;

d. Za sporządzenie protokołu o niedojeździe do skutku eksmisji — 3 mk.

16) Za złożenie wpłaconych przez dłużnika pieniędzy do kasy do depozytu sądu — 2 mk.

17) Za przyjęcie przez komornika zasądzonej na rzecz wierzycieli sumy w kątach komornik pobiera za przyjęcie każdej raty — 25 fen.

Uwaga. Opłata: obciąża wierzyciela.

18) Za zaoferowanie pieniędzy w imieniu dłużnika wierzycielowi komornik pobiera, jeżeli suma nie przekracza 1000 mk. — 4 mk.;

jeżeli suma wynosi więcej, niż 1000 mk. — 6 mk.

19) Strona, żądająca dopełnienia czynności przez komornika, łoży zgóry na koszty, przewidziane przez taksę, w miarę postępowania czynności.

20) Opłaty przewidziane pod 1. 4. w ustępie b. oraz pod 1. 6. 8. i 11 niniejszej taksy obliczane są od chwili przystąpienia do wykonywania czynności. W protokole winien być oznaczony czas rozpoczęcia czynności oraz ich zakończenia.

21) Na każdym sporządzonym protokole komornik winien wymienić sumę należnego mu wynagrodzenia.

22) Osoba, na żądanie której komornik dokonywa czynności poza obrębem miejscowości, w której ma swoją siedzibę, dostarcza komornikowi od najbliższej stacji kolejowej środków lokomocji w naturze, albo płaci gotówką na koszty podróży podług cen miejscowych.

Wynikły spór co do kosztów przejazdu rozstrzyga ostatecznie prezes Sądu Okręgowego.

Za przejazd koleją komornik ma prawo do zwrotu za bilet III klasy.

Dłtę pobiera komornik podług X-ej kategorii płac dla urzędników wymiaru sprawiedliwości (art. 19, 20 przepisów tymczasowych o wynagrodzeniu urzędników).

23) Od daty ogłoszenia niniejszej taksy w Dzienniku Praw traci moc obowiązującą dotychczasowe przepisy o wynagrodzeniu komorników sądowych.

Minister Sprawiedliwości:

(—) *Supiński.*

ROZPORZĄDZENIE

w przedmiocie sekwestru wikliny i wyrobów z wikliny.

Art. 1. Na mocy dekretu z dnia 27 stycznia 1919 r. znosi się sekwestr zielonej, nieobrobionej wikliny.

Art. 2. Sekwestr białej, obrobionej wikliny pozostaje w mocy, aż do nowych zbiorów roku bieżącego.

Art. 3. Wyłączne prawo skupu i podziału białej wikliny oraz ustanawianie cen maksymalnych przysługuje Ministerstwu Przemysłu i Handlu.

Art. 4. Wywóz za granicę wikliny zielonej i białej, jako też wyrobów z wikliny, bez zezwolenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu, jest zakazany.

Art. 5. Wszyscy posiadacze białej wikliny obowiązani są zgłosić swe zapasy do Wydziału Surowców Ministerstwa Przemysłu i Handlu (Białańska 10) w ciągu 10 dni od daty ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Art. 6. Winny niewykonania niniejszego rozporządzenia ulegnie, prócz konfiskaty towaru, karze, przewidzianej w art. 138 K. K.

Art. 7. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim”.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Kazimierz Hącia.*

Szef Sekcji:

(—) *St. Brzeziński.*

Warszawa, dnia 28 stycznia 1919 r.

OKÓLNIAK

do wszystkich Komisarzy Rządowych w przedmiocie komunikowania się niższych jednostek komunalnych (gmin wiejskich i miast, niewydziałonych z powiatów) z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych za pośrednictwem urzędów powiatowych.

Zdarza się bardzo często, iż niższe jednostki komunalne, t. j. gminy wiejskie i miasta, niewydziałone z powiatów, w sprawach urzędowych zwracają się bezpośrednio do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, pomijając urzędy powiatowe. Ten tryb postępowania uważać należy za niewłaściwy: przede wszystkim dlatego, że sprawy poruszane przez zarządy gminne nie mogą być decydowane przez Ministerstwo bez zasięgnięcia opinii władz powiatowych, po drugie zaś dlatego, iż władza powiatowa, a więc Komisarz Rządowy, będąc organem zarówno rządu centralnego, jak i samorządu powiatowego, powinien być poinformowany o wszystkim, co się w powiecie dzieje. Należy więc wydać odpowiednie zarządzenie, aby gminy i miasta, niewydziałone z powiatu, nie zwracały się bezpośrednio do Ministerstwa w sprawach urzędowych. Należy wytłumaczyć zarządom gminnym, że, udając się bezpośrednio do Ministerstwa, nie tylko nie przyspieszają załatwienia sprawy, lecz przeciwnie, przedłużają procedurę, gdyż Ministerstwo nie może niczego decydować bez porozumienia się z urzędem powiatowym. Poza to należy podkreślić, że zarządy gmin bardzo często zwracają się do Ministerstwa w sprawach, które należą całkowicie do właściwości władz powiatowych i zupełnie niepotrzebnie są skierowywane do władz centralnych.

Polecam niezwłoczne wykonanie niniejszego okólnika.

Za Ministra Spraw Wewnętrznych:

(—) *K. Sienkiewicz.*

Warszawa, dnia 3 lutego 1919 r.

OGŁOSZENIE

w sprawie przewozu ziemiopłodów i artykułów pierwszej potrzeby wewnątrz kraju.

Dla zabezpieczenia poszczególnych miejscowości kraju od nadmiernego wywozu wprowadza się aż do odwołania przepisy następujące:

1) W ruchu osobowym kolejowym wolno jest przewozić, jako pakunek podręczny, na osobę: ziemniaków — do 40 klg.; mąki, kaszy, zboża w ziarnie, płodów strączkowych do 20 klg. wszystkich gatunków razem; mięsa i wyrobów mięsnych do 10 klg.; masła do 10 klg.; jaj do 5 kop.

2) Przewóz nafty, cukru i soli dozwolony jest jedynie na podstawie specjalnych zezwoleń Ministerstwa Apropowizacji.

3) Przy przewozie końmi (w ruchu kołowym) pozostawia się wolny obrót ziemniakami (z wyjątkami przetworów ziemniaczanych), mięsem i wyrobami mięsnymi, oraz solą; zboże i produkty mączne mogą być przewożone tylko do młynów i z młynów do producentów wyłącznie na użytek własny, oraz do magazynów państwowych.

Nafta i cukier mogą być przewożone w ruchu kołowym jedynie przez osoby uprawnione do przewozu tych artykułów z miejsca poboru do miejsca przeznaczenia.

4) Przy wszystkich przesyłkach kolejami, kolejkami dojazdowymi i polnemi, oraz drogą wodną ziemiopłodów i przetworów (mąki, kaszy i t. d.), oraz bydła, świń, owiec, słoniny, wyrobów mięsnych, masła, jaj, cukru, nafty, soli w ilościach wagonowych i mniejszych (za frachtami lub bagażem) potrzebne jest każdorazowo zezwolenie Ministerstwa Apropowizacji w Warszawie. W podaniu do Ministerstwa należy wymienić stację nadawczą i odbiorczą, adres wysyłającego i miejsc przeznaczenia, na jaki użytek jest przeznaczony towar, oraz uzasadnienie konieczności wysyłki.

5) Zezwolenia na przewóz, wydane przez Ministerstwo Apropowizacji, winny być w każdym wypadku zaświadczone przez Referenta Apropowizacyjnego odpowiedniego powiatu, skąd ma być skutecznie wywóz.

6) Przekroczenie powyższych przepisów pociąga za sobą konfiskatę przewożonych towarów w ilości ponad dozwoloną, oraz kary, przewidziane w odpowiednich dekreтах.

7) Rozporządzenie niniejsze kasuje wszystkie dotychczas wydane okólniki w sprawie przewozu wyżej wymienionych ziemiopłodów i artykułów pierwszej potrzeby.

Minister Apropowizacji:

(—) *Minkiewicz.*

Warszawa, dnia 25 stycznia 1919 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Rady Ministrów.

Rada Ministrów na posiedzeniu dnia 1 lutego b. r., między innymi, przyjęła projekty dekretu o podatku od zysków wojennych, o podatku majątkowym i o widowiskach, rozpatrywała sprawę subwencjonowania handlu jajami, sprawę rozdziału węgla oraz sprawę organizacyjną.

Z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Umowa zawarta między pracownikami i pracownikami kelnerskimi a właścicielami zakładów gastronomicznych wszelkiego rodzaju na 5-iej z rządu naradzie dnia 24 stycznia 1919 r. za pośrednictwem Inspektora Pracy w obecności: z ramienia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej — Inspektora Pracy i Okręgu inż. Bobuszewicza, przedstawicieli stowarzyszenia właścicieli restauracji oraz związku zawodowego kelnerów.

I. Zamiast t. zw. „napiwków” pracownicy lub pracownice kelnerscy otrzymują w zakładach gastronomicznych wszelkich kategorii za usługę 10%, dopisywanych przez bufet lub kasę do rachunku.

Uwaga. a) W barach lub mniejszych restauracjach kelnerzy otrzymują błoćki z firmą i napisem, że napiwki są zniezione, i w razach nagłych sami piszą rachunki z doliczeniem 10%.

b) Właściciel obowiązany jest ogłosić na rachunkach, błoćkach i menu oraz w rzucających się w oczy miejscach lokalu od d. 1/II, iż „napiwki” są zniezione, za usługę dolicza się 10% do rachunku.

II. Praktykanci kelnerscy opłacani są wyłączenie przez właścicieli i przyjmowani w miarę potrzeby danego przedsiębiorstwa.

III. a) Wymawianie i przyjmowanie pracowników odbywać się winno za zgodą Związku i w porozumieniu z właścicielem.

b) Praktykantów — po porozumieniu ze Związkiem.

c) Pracodawcę obowiązuje wypowiedzenie miesięczne, pracownika — 2tygodniowe, do chwili uregulowania tej sprawy przez Sejm Ustawodawczy.

IV. Pracownicy, pracownice oraz praktykanci kelnerscy otrzymują całodzienne utrzymanie: śniadanie, obiad z 2-ech dań i kolację, o ile przychodzą od rana, przychodzący o g. 12-iej obiad i kolację, przychodzący o g. 7-iej oraz wszyscy 1 f. chleba dziennie.

Uwaga. Pracownicy korzystają w zakładzie z prawa nabywania artykułów spożywczych na użytek osobisty, na miejscu po cenie kosztu.

V. Z obowiązków pracowników lub pracownice kelnerskich wyłącza się czyszczenie platerów, mycie stołów i t. p. zajęcia, nie wchodzące w zakres zawodu kelnerskiego, oraz znosi się wszelką liberyę, numery, noszenie własnych serwetek i fartuchów.

VI. Praca pracowników kelnerskich trwa maksimum 10 godzin.

VII. Za pracę na obstalunkach kelnerzy otrzymują 30 mk. w stosunku do 8-godz. pracy, następne godziny 5 mk. za godz.

VIII. Pracownicy nie ponoszą materialnej odpowiedzialności za inwentarz zakładu.

Uwaga. Moralna odpowiedzialność za inwentarz zakładu i dozór nad uporządkowaniem takowego, jak i komunikowanie właścicielowi o uszkodzeniu przez konsumentów — obowiązuje pracowników bezwzględnie, w przeciwnym razie materialna odpowiedzialność spada na pracowników.

IX. W lokalach piętrowych ekspedycja winna być na miejscu lub dana kelnerom pomoc w charakterze chłopców na własny koszt właściciela.

X. Pracownicy nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za nieopłacone rachunki gości, o ile przed wyjściem gościa zakomunikowali o powyższym w bufecie, w przeciwnym razie odpowiadają za nie.

Uwaga. Pracownicy otrzymują 10% od rachunków nie wypłaconych lecz akceptowanych przez właścicieli.

XI. Pracownicy kelnerscy płacą za wszelkie artykuły ekspedjowane na swe rewiry z bufetu lub brane przez konsumentów ze stołu. Kasa bezpośrednich należności od gości w takich razach nie przyjmuje.

XII. Pracownicy kelnerscy mają prawo do 2-ech tygodni urlopu.

XIII. Pracownicy wstrzymują się od pracy: na 1-szy dzień świąt Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy, oraz 1-go maja, na 2-gi dzień świąt Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy i w dzień Bożego Ciała — pracują od 2-iej.

Uwaga. Wyjątek stanowią hotele i bufety kolejowe.

XIV. Pracownice i pracownicy kelnerscy otrzymują w formie noworocznej gratyfikacji po 125 mk. na osobę.

Uwaga. Suma powyższa wypłacona zostanie do dnia 1 lutego 1919 r. Otrzyma ją w każdej firmie delegat, obrany przez ogół pracowników kelnerskich danej firmy.

XV. Strajk nie może być powodem wypowiedzenia posady pracownikowi kelnerskiemu.

XVI. Związek zawodowy bierze na siebie moralną odpowiedzialność za swych członków. Biorący napiwkami będzie niezwłocznie wykreślony z liczby członków Związku oraz usunięty z zakładu w którym pracuje, bez prawa do wynagrodzenia.

XVII. Warunki powyższe obowiązują w Warszawie i okolicy we wszystkich zakładach gastronomicznych, za wyjątkiem klubów, i wchodzą w życie od dnia 25 stycznia 1919 r.

Uwaga. W bufetach kolejowych zostaną wprowadzone za zgodą odpowiednich czynników.

Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej zawiadamia, że godziny przyjęć interesantów w Urzędach Inspekcji Pracy w Warszawie, przy ul. Rysiej 1 są następujące:

Główny Inspektor Pracy, inż. F. Sokal, przyjmuje w Sekcji Ochrony Pracy (II piętro), po uprzednim zameldowaniu się w Sekretarjacie Sekcji I w poniedziałki, środy i piątki od 10 do 11 rano.

Inspektor Pracy I Okręgu m. st. Warszawy, inż. Z. Bobuszewicz, przyjmuje w kancelarji (parter) w poniedziałki od 11 do 1 p.p.

